

ПІМЕН ПАНЧАНКА

Песня пра Мінск

У дні бяды і ў ранак Перамогі,
У дні, калі ты харашэў і рос,
Усе твае надзеі і трывогі
Я ў сэрцы нёс.

Я да цябе з усіх дарог вярнуся:
Вярнуся ў партызанскую радню.
Ты мне прабач, калі я зажуру́ся
Ля Вечнага агню.

Спакойнае дзяцей тваіх дыханне,
Шумі над іх калыскамі ліствой.
Маё ты ранне, і маё каханне,
І вечар сіні мой.

Плошча Перамогі

*Нацыянальная
бібліятэка*

*Вялікі тэатр
Беларусі*

Мой родны Мінск,
Пад небам жураўліным
Жыві, квітней пад зоркай залатой.
Ты для мяне на ўсёй зямлі — адзіны,
Цябе люблю я ўсёй душой.

1. Да каго звяртаецца Пімен Панчанка ў вершы? Чаму?
2. Як вы разумееце сэнс другога чатырохрадкоўя?
3. З чым параўноўвае паэт свой любімы горад?
4. Якія пачуцці выказаў аўтар у творы? Адказ падмацуйце адпаведнымі радкамі.
5. Назавіце ў вершы рыфмаваныя радкі (*перамогі — трывогі* і г. д.).

Давайце абмяркуем. Разгледзьце фотаздымкі. Што вам вядома пра гэтыя славутасці Мінска? Якія мясціны ў вашым населеным пункце падабаюцца і з'яўляюцца дарагімі для вас? Чаму?